

hvorpaa vort Folk staar, paa det varmeste anbefale Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 7 til § 5.

Justitsministeren (Alberti): De allerfleste af de Ændringsforslag, der ere stillede til Lovforslagets første Kapitel, ere af en saadan Art, at jeg uden videre vil kunne tiltræde dem. Det gælder alle Ændringsforslag undtagen dem, der ere stillede til § 5. Af dem, der ere stillede til § 5, er der et enkelt, som jeg slet ikke vil kunne tiltræde, men andre, som jeg kan tiltræde med en vis Betænkelighed. Det, som jeg ikke kan tiltræde, er naturligvis Ændringsforslaget under Nr. 7 om, at Paragraffen skal udgaa. Der har i forrige Rigsdagssamling været ført en saa vidtløftig og udførlig Debat om Pryglestraffens Berettigelse eller Ikke-Berettigelse, at jeg tror at være i Overensstemmelse med det høje Tings Ønske, naar jeg ikke gaar dybt ind paa dette Spørgsmaal, og jeg vil da i saa Henseende henvise til de Udtalelser, jeg tidligere er fremkommen med. Jeg skal overfor hvad der i Dag er blevet nævnt kun gøre et Par ganske faa Bemærkninger. Det er jo vel omtrent rigtigt, hvad det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) sagde, at Pryglestraffen er bleven afskaffet overalt. Det er imidlertid efter min Mening slet ikke noget Bevis for, at det har vist sig at være rigtigt at afskaffe den overalt. Naar man husker paa, hvorledes tidligere Tidens Straffesystemer vare, at der var legemlig Straf for alt muligt, at alle mulige Forbrydelser i Flæng kunde blive belagte med Legemsstraf, saa er det ganske naturligt, at man, efter at have set, at hele Rækken af Forbrydelser og Forbrydere synes at være upaavirkede af Legemsstraffen, kom til den Opfattelse, at Legemsstraffen i det hele taget var til ingen Nytte og derigen-nem kom til at afskaffe den. Bevis for, at Afskaffelsen var rigtig, vilde imidlertid kun være ført, hvis Legemsstraffens Afskaffelse over hele Linien havde ført til en ganske anden Retstilstand, ikke blot her i Landet, men ogsaa i andre Lande, end den, der nu eksisterer, hvis det havde vist sig, at man uden Anvendelse af denne Straf kunde holde raa og forhærdede Voldsmænd i Tømme, kunde yde de svage og værgeløse tilstrækkelig Beskyttelse og Værn. Det har imidlertid vist sig ikke blot her i Landet, men ogsaa i andre Lande, at det har man ikke været i Stand til, saaledes som Straffelovgivningen ved Legemsstraffens fuldstændige Afskaffelse

er bleven afstumpet. Det har vist sig, at der er Forbrydere, som ikke have Respekt for andet, end hvad der svier i deres Skind, og af den Grund er det saa, at man, saaledes som det ærede 2det kongevalgte Medlem ogsaa fremhævede, snart sagt alle Vegne fra hører Røster, der stærkere og stærkere kræve Legemsstraffen indført for Voldsforbrydelser. Det er de samme Røster, som vi kende her fra Landet, og det er de Røster, som jeg ved Forelæggelsen af mit Forslag i forrige Rigsdagssamling har ment at burde følge, fordi det er min fulde Overbevisning, at de have Ret, fordi det er min fulde Overbevisning, at der ikke er andet, der hjælper, men at dette ogsaa vil hjælpe, og at det derfor er fuldt berettiget, i alt Fald som et Forsøg, at indføre Legemsstraf igen for de mere ond-arterede Voldsforbrydelser. — I Betænkningen udtales det af det Mindretal, der repræsenteres af det ærede 2det kongevalgte Medlem, at den offentlige Mening overalt har været imod Gennemførelsen af Legemsstraf. I Dag gik det ærede Medlem ikke saa vidt, i Dag sluttede det ærede Medlem dette alene derfra, at det endnu ikke var lykkedes i noget Land at genindføre i Lovgivningen Legemsstraf for Vold. Men den offentlige Mening gaar jo i Reglen forud for Forandringer i Lovgivningen, og jeg tør lige overfor det ærede Medlems Udtalelser i Betænkningen med den største Bestemthed hævde, at den offentlige Mening her i vort Land er fuldstændig enig om og fuldstændig paa det rene med, at man bør have Legemsstraffen indført igen for de raa og forhærdede Voldsmænd. Og det er ganske interessant at se, at denne offentlige Mening viser sig at falde saa nøje i Samklang med, hvad man vel tør antage ogsaa er et Udtryk for den offentlige Mening i et fjernt og fremmed Land, helt ovre i de store nordamerikanske Fristater. Jeg tør vel antage, at naar den folkevalgte Præsident derovre i sit Budskab til Kongressen retter en meget stærk Appel netop gaaende i samme Retning, som dette Lovforslag for saa vidt gaar, saa maa det ikke blot være, fordi han selv har denne Mening, men ogsaa, fordi han føler sig i Samklang med den offentlige Mening i sit Land.

Men for øvrigt er det vel knap rigtigt, naar det siges, at Legemsstraffen var afskaffet overalt. Jeg tvivler saaledes en Del om, at den overhovedet har været afskaffet fuldstændig for Voldsforbrydelser i England. I alt Fald er det jo sikkert, at paa